

Milan je doma doživljal nenehne prepire med mamo in očetom. Počutil se je zelo nemočnega in nesvobodnega. Ko je začel delati kot kurir v podjetju, je nekega dne nesel večjo vsoto denarja na banko. Pomislil je: S tem denarjem lahko rešim vse probleme; pobegnili bom v tujino in tam svobodno zaživel.

Prestopil je državno mejo in se nenadoma počutil svobodnega. Naselil se je v velikem mestu in začel »uživati svobodo«.

Pridobil si je veliko prijateljev in prijateljic, si kupil nov avto in življenje se mu je zdelo zelo lahko in brezskrbno. Zaposliti se ni hotel in si tudi ni upal, ker ni imel pravih dokumentov.

Ko je vse zapravil, je začel iskati pomoč. Prijatelju je tudi povedal svojo življenjsko zgodbo. Rekel mu je, da je s tem denarjem želel začeti svobodno življenje. Prijatelj mu je odgovoril: »Z ukradenim denarjem se ne začinja novo, svobodno življenje.« Dogovorila sta se, da se prijavi policiji. Po prestani zaporni kazni se je spet zaposlil. Novo, svobodno življenje je zaživel s poštenim delom.

Vsak človek, posebno še mlad, želi biti svoboden. Tudi Izraelci so v egiptovski sužnosti sanjali o svobodi. Bog je slišal njihove želje ter jih pod vodstvom Mojzesa in Arona peljal v svobodno domovino. Sveto pismo nam v drugi Mojzesovi knjigi opisuje njihovo potovanje.

Po odhodu iz egiptovske dežele so Izraelci prišli v Sinajsko puščavo. Začeli so godrnjati zoper Mojzesa in Arona: »V egiptovski deželi smo sedeli pri polnih loncih mesa in jedli kruha do sitega! Odpeljala sta nas v to puščavo, da tu umiramo od lakote.«

Gospod je spregovoril Mojzesu: »Slišal sem, kako godrnjajo Izraelovi sinovi. Reci jim: ›Proti večeru boste jedli meso in zjutraj se boste najedli kruha in spoznali boste, da sem jaz Gospod, vaš Bog.«

Zvečer so priletele prepelice in prekrile šotorišče, zjutraj pa je ležala rosa okoli njega. Ko pa je rosa izhlapela, se je na puščavi pokazalo nekaj drobnega, zrnatega, drobno kakor slana. Ko so Izraelovi sinovi to videli, so govorili drug drugemu: »Kaj je to?« Mojzes pa jim je rekel: »To je kruh, ki vam ga Gospod daje jesti.« Izraelci so temu kruhu dali ime mana.

Vsa skupnost se je na Gospodov klic odpravila iz Sinajske puščave. Utaborili so se v kraju z imenom Rafidim. Tam ni bilo vode. Zato so se spet prepirali z Mojzesom. »Daj nam vode, da bomo pili. Zakaj si nas odpeljal iz Egipta, da z žejo pomoriš nas, naše otroke in našo živino?«

Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi pred ljudstvo in vzemi s seboj nekaj Izrelovih starešin! Tudi palico, s katero si udaril Nil, vzemi v roke in pojdi. Glej, stal bom pred teboj na skali na Horebu. Udari po skali in iz nje bo pritekla voda, da bo ljudstvo moglo piti.«

(Prim. 2 Mz 16,1 – 17,7)

Sveto pismo pripoveduje, da je pot v svobodo naporna in težavna. Izraelci so bili pogosto žejni in lačni, zato so omagovali. Zaželeli so si celo vrniti nazaj.

V stiskah in težavah smo tudi mi podobni Izraelcem. Ugodja ob hrani, pijači, obleki, denarju, glasbi ipd., nas lahko tako prevzamejo, da nas zasušnijo. Te dobrine so Božji darovi. Bog želi, da jih uporabljamo po pameti, to pomeni v korist sebi in bližnjemu. Tako postajamo svobodni ljudje.

K tej svobodi nas Bog nenehno vabi in spodbuja.

Nekdaj je Izraelce v puščavi nasitil z mano in napojil z vodo. Danes pa nas hrani in napaja s svojo besedo tolažbe, spodbude in pomoči. To dela tudi po ljudeh, ki nas imajo radi.

Svoboda je naša sposobnost, da izbiramo **med dobrim in slabim**. Čim bolj nam uspeva delati dobro, tem bolj rastemo v **svobodi Božjih otrok**.

- ① Kdo je Izraelce izpeljal iz egiptovske sužnosti?
- ② Kaj so Izraelci govorili zoper Mojzesa in Arona?
- ③ Kaj je Gospod rekel Mojzesu?

MANA = »man - hu« = kaj je to; čudežna, zrnata, belo-rumenkasta jed, podobna semenu, z okusom po medenem kolaču

STAREŠINA = zastopnik ljudstva
HOREB = v Stari zavezi redko rabljeno ime za goro Sinaj
MOJZES = sin